

OPINIONS

Tornabous, setembre de 2010

Nº 21

Som realment lliures...?

Ja fa uns quants dies, en una homilia impartida pel Bisbe de la diòcesi d'Urgell, (Arquebisbe d'Andorra), Monsenyor Joan Enrich Vives (persona molt intel·ligent, però que acostuma a fer uns sermons d'una durada, que fa, que resulti difícil mantindre la deguda atenció en tot moment), vaig escoltar que deia entre altres coses: "Déu ens ha fet lliures". Paraules d'un gran contingut i que em van fer pensar...

Si consultem l'etimologia de la paraula "lliure" en qualsevol diccionari, trobarem entre altres, una definició que diu: Estat de la persona que no està sotmesa a la voluntat d'un altra, ni d'adaptar-se a unes normes establertes, i que per tant, té la "llibertat" de poder obrar com li sembli més oportú.

Segons aquesta descripció: és fa difícil sostenir en l'actualitat que som "lliures", ja que tots estem condicionats a una o altra cosa: la societat, la família, la religió, el treball, les nostres pors, els diners...

Som "lliures" però "condicionats"... un bon contrasentit.

Des de petits hem sentit el missatge. "Som lliures". En el llenguatge col·loquial diem sempre "sóc, o ets lliure, de fer tal o qual cosa..." Segons el diccionari, ser "lliure" consisteix en poder expressar amb paraules o fets, allò que pensem; o el poder escollir, dins un munt de possibilitats: una carrera, una professió, el comprar o vendre qualsevol caprici que en un moment determinat ens fa o ens ha fet el pes... etc. etc.

Després de fer uns raonaments: m'ha semblat que la "frase" dita per Monsenyor i que hem sentit fins la societat, també forma part del nostre llenguatge quotidià i que la diem tots una mica a la lleugera.

A continuació, faig una colla de preguntes i decidí vosaltres si el nostre Bisbe té tota la raó, si la té amb matisos... o si no la té.

- Vas poder escollir els teus pares...?
- Vas estar condicionat, per les persones amb les que vas conviure durant la infància i degut a unes imposicions d'ordre religiós, polític, etc., la teva educació va ser molt estricte amb les conseqüents petjades que això va deixar dins teu...?
- Vas ser "lliure" d'escollir la teva muller o el teu espòs...? O et van "ajudar" a "triar" i decidir-ho...?
- Vas ser "lliure" d'escollir el teu futur...? o sota el parany de que eres "lliure" et van "aconsellar" el que havies de fer... seguir una tradició familiar, fer uns estudis, incorporar-te a un col·lectiu on tindries resoltes, de per vida, les necessitats de tot tipus: econòmic, social, religiós...
- Vas escollir tenir una malaltia que no deixaria que el dia a dia pogués ser com el de qualsevol persona plena de salut...?
- Vas escollir el perdre d'una manera física o emocional, algun ser molt estimat...?
- Vas escollir que el pas dels anys anés degradant el teu físic i la teva ment...?
- Vas escollir el sentir-te menyspreat per una generació que pensa, amb prepotència, que els temps han canviat i tu has quedat desfasat...?
- I la mort... escolliràs tu el lloc i el dia... ?

Què me'n dieu de la "llibertat" que tenen aquests infants que neixen en països on la fam i la misèria és el tarannà de cada dia, plens de paràsits i amb la pell que només els tapa els ossos; que s'arrapen famèlics a uns pits secs i que malgrat que saben que d'ells no hi brolla res, busquen amb l'instint de succió poder pal·liar el mal que els fan les entranyes degut a la fam que passen...?

I dels que... malviuen en països on malalties endèmiques com la sida, la malària, la tuberculosi o el còlera entre d'altres... saben que després de molts sofriments, només poden comptar amb la mort com a la fi del seu patiment, al no disposar dels medis suficients per lluitar contra elles...?

I dels que... des de petits coneixen els abusos dels grans, no solament sexual, sinó el de maltractaments físics, psicològics, o se'ls han imposat costums o creences sense ni tan sols admetre un altra possibilitat...?

I de les nenes que són mutilades abans d'arribar a la pubertat amb pràctiques que modifiquen la seva sexualitat per sempre més...?

I dels que... degut a la seva genètica, senten l'impuls d'anar contra els principis que marca la "nostra moral" i "la nostra societat"...?

I dels que... volen cercar una vida millor, i sols, o en molts casos amb la companyia de fills menuts o dones prenyades, decideixen anar a un país on els han dit que hi ha treball per tothom, que podran resoldre el seu futur... i que en arribar a lloc, s'adonen que els han enganyat...?

I dels que... busquen feina i no en troben...?

I dels que... han dedicat anys a treballar en una empresa, i sent bons en la seva especialitat, de cop i volta s'han trobat "al carrer" amb una família que mantenir...?

I quan intervenen els sentiments... d'amor... d'odi... de gelosia... d'enveja... Hem sigut lliures que aquests, s'hagin arrelat en nosaltres, amb conseqüències moltes vegades calamitoses...?

Si féssim una enquesta, ara que estan tant de moda, i preguntéssim a aquests milions de persones que són arreu del món i es troben en circumstàncies semblants, "si som lliures", què creieu que ens respondrien...?

Diem "llibertat" a posar-nos un vestit o unes sabates d'un color determinat...? D'anar a un restaurant, al cinema, etc....? De menjar de tot... o de fer règim...? De fer o deixar de fer un munt de coses...?

La paraula "llibertat" no l'hauríem de confondre amb "¿Som lliures...? Mentre la nostra vida estigui tan condicionada, podem exercir una certa "llibertat", però això no vol dir que "siguem lliures".

Escriure sobre metafísica és molt complex. Si persones molt intel·ligents que han dedicat la seva vida a fer-ho, moltes vegades no es posen d'acord sobre un mateix tema, imagineu-vos la gent planera com nosaltres.

Però **SÍ**; sabem pensar i opinar. L'escriure o llegir sobre temes, que sabem per endavant no resoldran res, ni ens portaran en lloc, poden servir, si més no, per fer-nos raonar com a persones. En aquest cas, no oblidant l'afortunats que som de poder gaudir d'una certa "llibertat", que ben segur, altra gent voldria per a ells i els seu estimats; i en cas de que la seva lectura ens deixi indiferents, solament haurem perdut uns pocs minuts del nostre valuós temps.

Un altra dia us escriuré sobre un diàleg que va mantenir un periodista amb un sacerdot en actiu, teòleg, biòleg, professor d'universitat i moltes coses més. El seu diàleg gira el voltant de per què actuem d'una manera o d'un altra i per tant, a si... **Som lliures...?**

....Adéu

Avui, rumiant el passat..
 Un d'aquells dies que es tenen
 quan el cor amb melangia
 recorda un xic altres temps..
 i el pensament no s'atura
 ni fermant-lo amb un cabdell.

He trobat els teus retrats,
 he somrigut amb tendresa
 doncs eren molt desgastats.
 No en quedava ni el color
 de tants petons que van rebre
 en moments de gran passió.

Els hi vaig fer confidències..
 Unes... plenes d'il·lusió,
 d'altres... plenes de dolor,
 Eres lluny i compensaven
 una part del meu amor.

Durant un temps varen ser
 un consol pels meus neguits,
 els mirava... els parlava..
 els somreia... els abraçava..
 Desitjava em responguessin
 com si et tingués al davant,
 a preguntes que jo et feia..
 i no vas respondre mai.

Però... eren paper i no expressaven
 les tendreses i l'amor
 que m'hagués agradat rebre..
 I al només rebre silenci
 per part d'ells i del teu cor,
 el millor que he pogut fer
 era, tornant-los a veure,
 estripar-los, passar pàgina..
 i dir un mot trist..... **Adéu.**

Mª Mercè Usón

Reflexions de saviesa:

- La **VIDA** és el que val més d'aquest món, no desaprofitem viure-la intensament.
- **Tu** pots conquerir la felicitat; però també **tu**, pots ser el major obstacle per conquerir-la.
- El rebre un petit somriure, pot moltes vegades, emportar-se les nostres tristeses.
- **Compte** amb qui es vesteix de bondat... per fer-te mal d'amagat!!!

Rectificació

En el full de juny de "Opinions", dins la historieta de "La tieta Vicenta", vaig fer menció del següent:

<<... En Joan s'havia posat dret per dominar-la millor, però era tant el pànic i l'esfereïment de la Cueta que de sobte va parar en sec i amb un gran crit va alçar les potes del davant tot el que va poder...>>

Vaig ser alertada de que l'escriure "les potes" (denominació que fem quan fem un llenguatge col·loquial) no era correcte, els equins i d'altres animals, a "les potes" del davant i del darrera, se les denomina "mans i peus".

El meu agraïment al Jaume de cal Cisteller, de La Fuliola, per aquesta observació. Esmenar una incorrecció és la forma òptima per anar avançant, per la vida, d'una manera correcta.

CUINA:

Llom de porc amb prunes:

Ingredients:

- 1 tros de llom (la grandària serà segons els comensals).
- Prunes seques negres, sense pinyol.
- Bacó.
- 3 cebes.
- Brou.
- Oli, sal i pebre.
- Xerès.

Elaboració:

Salpebreu el llom (si és de dos colors millor, doncs és més tendre i melós) i farciu-lo amb el bacó i unes quantes prunes sense pinyol.

En una cassola amb una mica d'oli ofegueu les cebes tallades en juliana ben primes.

A continuació, enrossiu el llom en aquesta mateixa cassola, hi afegiu el brou i ho deixeu coure tot plegat uns 30 minuts.

Cinc minuts abans de que acabi la cocció, hi ajunteu les prunes restants i un vaset de Xerès.

En acabada, traieu el llom de la cassola i el reserveu. Si veieu que el suc que ha quedat és molt clar, podeu espessir-lo amb "Maicena"; si ho feu amb farina, haureu d'estar pendents de que no es facin grumolls.

Per tallar el llom, millor que sigui fred. Si ho feu en calent sortirà el farcit.

Serviu-lo amb les prunes restants i la salsa pel damunt.

I.....BON PROFIT